

[Buchart Petersen.]

steren, og at der skulle ansættes en dyrlæge til at forestå kontrollen på slagteriet. Det tog sin tid, før man var parat til at lade disse bestemmelser om kontrol med kød gælde for landet som helhed, men i principet var vi dog nået så langt med loven af 1932 om indenrigs kødkontrol. En hel del var dog stadig væk overladt til de enkelte kommuners beslutning, og vi har altså skullet frem til 1973, før vi er nået så vidt, at der nu tages endeligt skridt til fuldstændig ensartet regulering af det store og vigtige vareområde, som kød udgør.

Jeg kan derfor tilsige mit partis velvillige behandling af det foreliggende lovforslag.

Niels Ravn: Det er jo et meget teknisk betonet lovforslag, vi her behandler, og jeg skal undlade her ved første behandling at komme ind i alle de mange tekniske detaljer, men vil nøjes med at sige lidt om de principielle ting, der efter min opfattelse findes i lovforslaget.

Det drejer sig både om en forenkling, men desværre også om det modsatte. Når jeg siger forenkling, skyldes det, at med dette lovforslag bliver to love til én, idet det indgår i lovforslaget, at den sagnomspundne kødlov fra 1958 hermed ophæves. Det er en lov, som jeg har haft meget fornøjelse af igennem årene, idet jeg har haft den ære at være ordfører igennem de 15 år, vi har haft den, og hver gang vi har drøftet den her i tinget, har jeg påpeget, at jeg mente, det var en overflødig lov. Skulle vi have bestemmelser i den retning, som loven antydede, burde de indarbejdes i den almindelige lov om kødkontrol. Det sker altså nu, og det kan jeg kun være tilfreds med.

Når jeg har sagt det, vil jeg dog gerne tilføje, at jeg vil sætte spørgsmålstegn ved, hvorvidt § 15, der afløser den tidligere lov fra 1958, er helt i overensstemmelse med de forhold, vi nu lever under. Jeg tænker på vort medlemskab af EF. I § 15 står der, at landbrugsministeren har forskellige bemyn-

digelser, og så siges der til sidst, at han også har bemyndigelse til

„ . . . helt eller delvis at forbyde udførsel af visse varer inden for en bestemt varegruppe for derved at gavne udførslen af andre varer inden for gruppen.“

Jeg vil gerne rejse det spørgsmål, hvorvidt en sådan bemyndigelse og det, der eventuelt kan flyde af den, er i overensstemmelse med de EF-regler, som vi nu skal leve under. Men det er muligt, det er noget, vi må vente med at få taget stilling til til under udvalgsbehandlingen.

En anden væsentlig ting, der sker, er, at man nu ophæver de kommunale sundhedskommissioner. Sigtet med det er, at man vil have ensartede regler for hele landet med hensyn til den indenlandske kødkontrol. Det kan jeg tiltræde. Men hvorvidt det også er rigtigt samtidig at ophæve de kommunale sundhedskommissioner — det fremgår for så vidt ikke hverken af lovforslaget, så vidt jeg har læst det, eller af bemærkningerne — vil jeg mene er et problem, vi lige må se på. Ét er jo, at man laver ensartede regler for hele landet; det kan være korrekt. Noget andet er, om ikke de kommunale sundhedskommissioner måske alligevel fortsat har en mission.

Vi må her konstatere, at udgifterne til kontrollen for fremtiden skal bæres af virksomhederne selv. Det fremgår af lovforslagets § 30.

Det kan vel være rimeligt, at der også i loven kommer nogle bestemmelser om vildt. Det har jeg ikke nogen indvendinger imod. Man kan måske sætte spørgsmålstegn ved — det er ikke foreslået endnu, men ministeren rejser det i fremsættelsen — hvorvidt vi også skal have bestemmelser om kød af hvaler og sæler. Man kunne næsten spørge: skal vi også have det om elefanter? Der er ikke ret mange her i landet, så vidt jeg ved, der spiser hval- eller sælkød. Også det spørgsmål kan vi overveje under udvalgsarbejdet.

Det betænkelige ved lovforslaget, som jeg gerne vil fæste mig meget stærkt ved på det